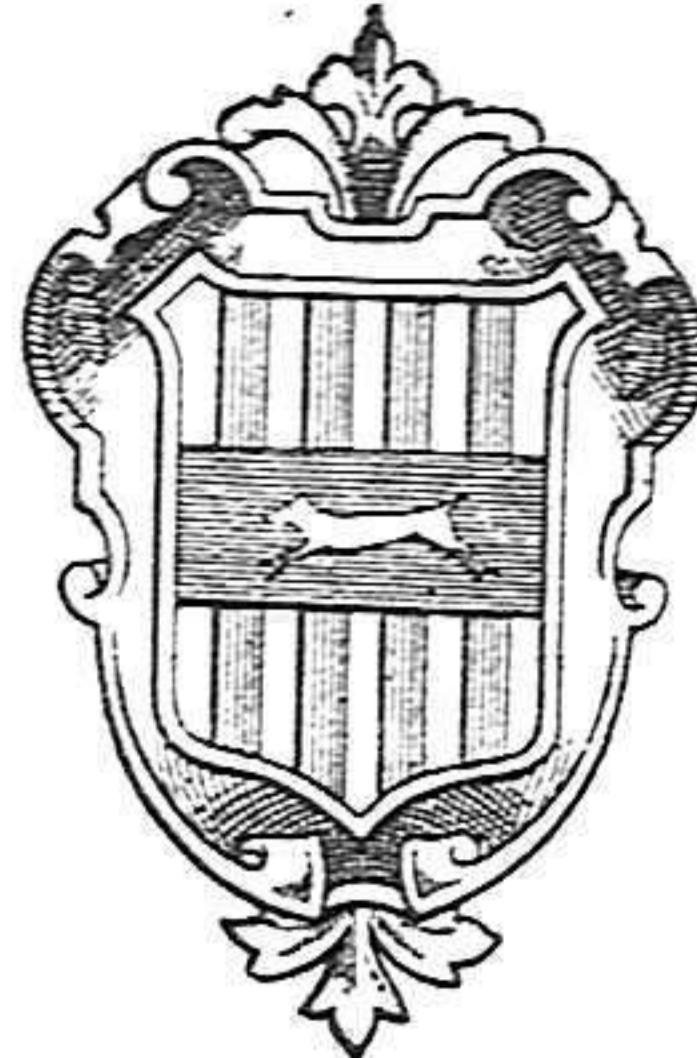

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Marta, 5.—INCA.

Any IV

SETMANARI POPULAR
INCA 19 DE GENER DE 1918

Núm. 159

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

NOSTROS AMICS DIFUNTS

EL RDO. D. GUILLERMO
PUJADES PBRO.

Ha muerto, y de muerte sensacional por lo trágica e inesperada, el ejemplar sacerdote Rdo. don Guillermo Pujades; muerte que habrán sentido hondamente todos los que le hemos conocido y tratado desde las aulas conciliares hasta el triste momento en que la Parca fiera y desnaturalizada le lanzó desde un andamio al pavimento de la iglesia de monjas Jerónimas, de la que era solícito y celoso Capellán.

La ciudad de Luca debe vestir riguroso luto por tan horrorosa hecatombe, porque don Guillermo Pujades fué siempre su mejor amigo, su más entusiasta compatriota, su más desinteresado consejero y el sacerdote más celoso de su salvación temporal y eterna. La suntuosa Capilla del Sagrado Corazón de Jesús en su parroquia, el Oratorio de Santa Magdalena y muchas otras obras, trabajos y desvelos que sólo los inqueses pueden enumerar, recordarán siempre el celo y el nombre del malogrado sacerdote que tanto se devivió por el engrandecimiento de la Casa del Señor, por el bienestar de sus connaturales y por la salvación de sus almas.

Respectado y querido de sus compañeros de comunidad, sus pareceres eran consejos desinteresados, y con su lenguaje dulce y atractivo conquistábase el aprecio de cuantos con él trataban y dialogaban.

Creemos piadosamente que al cesarse la muerte en el llorado Sacerdote y amigo sobre el frío y duro pavimento de la Iglesia de su cargo, le habrá encontrado en amistad con Dios y con los hombres, y que su alma, purificada en el crisol de las misericordias eternas, habrá volado al cielo para recibir el galardón debido a sus relevantes virtudes y sacerdotiales sacrificios.

Descanse en paz el amigo Pujades, después de haber abandonado esta tierra de llantos y aflicciones, y reciba su cristiana

familia, especialmente su desconsolado hermano don Miquel, Pbro. y su sobrina, con quienes vivía el finado, la expresión más sincera de nuestro pésame, mientras elevamos al Altísimo fervorosa plegaria por el santo descanso del malogrado difunto.

Francisco Torrens, Pbro.

Mossèn Guillerm Pujades

Quant dissapte entrada de fosca es reparia La Veu corria pel poble la trista nova que aquest bon amic sacerdot havia caigut dels andamis de la església de Sant Bartomeu i que moria víctima del seu zel pel decor de la casa del Senyor.

Ell era el capellà de les Monges Tanques i feia decorar a costes i despeses seves tota l'església, i com en totes les obres que emprenia sempre hi posava el cos i l'ànima, tots els dies pujava damunt les bastimentes que no oferien gran perill per estar ben fetes. Acabava de donar a compte 500 pessetes als pintors; i no saben com va esser, ni els mateixos treballadors hi saben precisar, encara que es creu que una de les seves sibates se enganyà amb un estel·lític que se desprènia d'un tauló i el va fer tornbar per la part de dreta de les bastimentes. Lo cert és que caigué de l'altura de les gornices dins l'església a on tots els dies celebrava, morint màrtir de sa darrera obra de zel. Deu Nostro Senyor, per qui la glòria havia treballat tant, tenia dispost que la mort el trobàs treballant per Ell, per donar-li el premi dels servents fees.

Poc temps després de caigut li administrà el sagrament de l'Extracció el Sr. Ecònom i a les ordes del metge Amengual fonc traslladat a casa seva en la illa de la Creu Rotja.

A l'entrestant es comentava pel poble la mort de Mossèn Guillerm amb gran trastorn i amb la llagrimeta als ulls de tot-hom, per les circumstàncies de la desgràcia i per ser el bondatós sacerdot estimat per les seves obres de caritat i de beneficències i el seu caràcter, havent-se fet impossible tenir inimics.

A pesar de haver quedat el seu cos molt desfet el compongueren de tal manera que pogueren vestir de celebrant, segon costum, i apenes es conexia que tingués cap ferida.

El seu trasportament al Cementiri constitueix una gran manifestació de dol. La Congregació del Cor de Jesús, que havia dirigida 30 anys, des de la seva fundació, e-hi assistí amb massa. Lo mateix succeí an els funerals celebrats per la seva ànima, dilluns, que foren concurridissims.

Dinars, la Conferència de Sant Vicenç de Paül de Senyores, que fundà i ha dirigida 25 anys, feu celebrar una missa en sufragi de la seva ànima, a la capella de les Monges Franciscanes en quina casa estan instal·lades les Conferències.

Dimarts, les presidentes de chor de la Congregació del Cor de Jesús, feren celebrar per son estimat Director un'altra missa, a la capella del Sagrat Cor, que iluminaren tota, acostant-se a combregar juntalement amb molts d'altres congregants.

Un altre dia publicarem les notes biogràfiques d'aquest bon sacerdot, quina pèrdua ha deixat un gros buit dins aquesta Parròquia per les moltes coses a que tenia cura.

La Veu d'Inca, dona afectuós, condol a son germà sacerdot Mn. Miquel, a ses germanes religioses Sor Clara i Sor Lluïsa, a sa neboda Antònia que vivia amb ell, a Sor Josepa de Santa Fè, de Granada, també neboda seva, i a tots els seus parents per una pèrdua tant grossa, al mateix temps que adressa oracions per la seva ànima.

MIREIA CATALANA

Mès d'una vegada han estat comparades les traduccions d'alta literatura al darrere d'un tapís; certament, però, ens trobem ara en un cas en el qual no se sabria ben bé quina banda és anvers i quina revers. La «Mireia» catalana és ben bé germana bessona de la provença, gairebé repetició d'ella. Moltes coses han contribuït a aquest miracol. La germanor dels dos idiomes, la germanor de l'aspecte físic dels dos països, el culte indeficient de l'escola poètica mallorquina a Mistral, traduït, cantat o estudiat per gairebé totes les figures prominentes de la poesia i la crítica baleariques, han tingut la seva part en aquesta incomparable performance. Però, sobretot, ne som deutors a un cor quietament i amorosament retentiu, —a la simpatia experimentada, noble vo-

cació poètica que so! esmerçar-se en el cant cri-tiá, patriarcal i rural, sobre pretextos folck-lòrics, — i a l'instint primorosíssim d'una mà de 'ada.

La poetesa de l'istiu de Mallorca, del pla de Mallorca, de les cases «obertes com una mà» i els eternament enyorívols floviols de pastor, ja en un petit llibre, qu'és un petit encís («Les Illes d'Or») havia traduït ratlles alades i flairoses de Mistral. Recordem el sonet adreçat a la senyora Guillaumon d'Antibes, la trista Història de Cate!á, la versió sorprenent de «Prega-Deu», que tant captivà a En Maragall. Avui l'Institut de la Llengua Catalana ens dona, no solament una bella següència d'aquella tasca, sinó un veritable coronament de tot el mistralisme en la literatura catalana, d'En Briz als nostres dies. L'obra cabdal del poeta de Maiano, insuplement nostrada, esdevindrà popularíssima, per la irresistible força de la seva intacta joventesa.

«Aquest poema, fill de l'amor,—diu Mistral parlant de «Mireia» en son llibre «Moun espélido. Memòri e radonte»— féu la seva eclosió tota suau, a pleret a l'alenada del vent llarg, a la calor del sol o a les rauxades del mestral, en el temps que m'esqueia el capteniment del mas, sota el govern de mon pare que, en arribant als vuitanta anys era esduvingut orb. Plaure'm a mí mateix, primerament, i després a alguns amics de ma joventesa tendral... Jo no volia altra cosa, Que havíem de pensar en aquells temps d'innocència! N'hi havia prou amb què Arlès,—que era mon horitzó, si fa no fa com Mántua en el de Vigili—reconegués un jorna sa poesia dins la meva. Aquesta era la meva ambició, llunyan...» I el seu projecte era simplicíssim: un idil·li entre dos bells minyons d'estament distint, que es desenrotillés a l'atzar...

En aquest ambient i en aquestes circumstàncies nasqué el poema, però la seva sugestió primera havia estat deguda, planament, a l'encís misteriós del nom de «Mireia». Pels que creiem que la inspiració és l'estat d'embriaguesa, de generosa fluència, que determina la virtut secreta d'un mot, sobtadamen descoberta i eficient, és característic aquest passatge de Mistral:

«Mireia, aquest nom astruc que porta dirs ell la seva poesia, devia ésser fatalment el de la meva donzella. Perque l'havia, del breç ençà oïr a la casa, però només a casa nostra: La pobre Nanounet, la meva àvia materna, quan volia fer galanies a algú de ses filles, «Veu's aquí Mireia! solia dir, la bella Mireia, mes amors!» I ma mare, fent plasenteries, «Té, deia, veu's aquí la Mireia, mes amors!»

«Però quan els feia preguntes sobre aquella Mireia, ningú no en sabia altra cosa, una història perduda, de la qual totjust en romanía el nom de l'heroïna i un raig de bellesa dins una amorosa boira. N'hi havia prou per aportar sort a un poema...» O gràcia primal! O santa puresa! Mistral pogué definir son poema dient que era «la flor de sos anys».

Sobre la ingènua, idil·lica i tràgica Mireia provençal no ens hem pas proposat d'insistir en un assaig de crítica, sinó que em volguem senyalar, amb fots autobiogràfics i autocritics de Mistral la seva qualitat, per a deduir-ne l'intim consorci espiritual del poema amb la seva traductora catalana.

L'ànima de Maria Antonia Salvà coneix, com la de Mistral, la càlida llum d'ombres negres, la remota suggestió accompagnada de la cantúria popular, el contacte directe amb la terra pairal, que s'assembla a la mar, per çò com a ulls profans sembla monòtona i és en realitat infinitament matizada. Maria Antonia Salvà sent per naturalesa l'ègloga cristiana. I com Mireia, la seva ànima es plena de trasparències, de finor de raça, de pietat i de fe.

Mirela catalana, és una gran festa per la nostra literatura. Es una ombra gentil que entra familiarment—i per a sempre—en la nostra imaginació i en la imaginació dels catalans a venir. Mireia, d'ara endavant, esdevé per a tots nosaltres un de nostres predilectes «day-dreams», una de les fades preservadores de nostre dolçor i nostra pietat, un de nostres prejudicis sentimentals.

Josep CANER

EL COMTE DE MONTCERDA

—¿Voleu que hui conti l'història del comte de Montcerdà?

—La me contá
el sen Xip de Calviá
que sía a la santa gloria.

Diuen que el comte vivia
a un castell i arraconat
dins una cambra. Ilegia
nit i dia
un plegamí tot corcat.

Lo que deia el plegamí
és lo que l'història calla,
mes, si'm voleu creure a mí
no està aquí
l'argument de la rondalla.

El comte ja mai sort'a
del castell; deia la gent
qu'encara que ell ho volia
no poria
desde un mal encantament.

La rondalla diu que un dia
el comte fé un gran pecat,
i'l castell quedá encantat
fins que hauria
donada hospitalitat.

Quant la fosca s'escampava
p'els corredors del castell
un infern s'hi desfermava
i aixordava
l'aborronant marruell.

Renou de cadenes, crits,
ais i xiscles i llaments
que semblaven de ferits
esbaltits
pel geni dels sufriments.

Sembla que s'esbucás
amb fracàs
el castell i la masia.
i'l comte no'n feia cas,
Ilegia sempre, Ilegia...

I la gent, aborronada,
no s'acostava al castell
de por que una mala fada
renegada
no'ls hi fés deixar la pell.

**

A la porta del castell
ha tocat una pastora;
la pastora du un anyell
i un ramell
d'una olor etxisadora.

—¡Oh, comte de Montcerdà!,
tresent el bosc m'he peiduda.
i vos venc a demanâ

—Ilit i pà
per aquesta nit: L'ajuda

que hem donau, noble senyor,
la vos pag amb est anyell
que's de ma guarda el millor,
i un ramell,
tot de flors de bona olor.

—Pastora, si vos sabieu
que el castell està encantat
no voldrieu
que hui das hospitalitat
i al bosc vos n'he tornarieu.

—Mala llengua de la gent
conta què teniu mal cor,
i ara veig ben clar que ment;
no compte, l'encantament
no'm fa por.

—Endavant!
El castell no està encantat;
hei estava fins i tant
donàs hospitalitat,
i vos heu romput l'encant.

Encara no ho havia dit
el comte, quant va fé un trò
que'l va deixà estemordit
i a la nit
al castell no hi sortí pò.

—Ho vull, Rosa;
(era el nom de la pastora),
vull que tu sies ma esposa
ara que'l meu cor ja gosa
d'una pau que ha temps que anyora.

I diuen que se casaren
en bell temps de primavera,
i passaren
no sé quants d'anys fins qu'anaren
tot dos a veure Sant Pere.

LLUIS OBRADOR BILLÓN.

El Bisbe electe de Tenerife

El Magnífic Ajuntament d'Inca, a proposta del regidor D. Miquel Amengual, ha acordat declarar Fill Il·lustre d'Inca el Il·lm. Sr. D. Gabriel Llönipart i posar el seu nom a un carrer important de la població.

*
Copiam del Bolletí Oficial Eclesiàstic les

següents parrafades per tractar-se de nostre il·lustre país:

«El dia 17 del pasat mes de Diciembre fué presentado por el Gobierno de Su Majestad el M. I. Sr. Dr. D. Gabriel Llompart y Jaume, Canónigo de esta Santa Iglesia Catedral Basílica, para la Sede Episcopal de Tenerife. Tan fausta nueva ha llenado de intima saïfacción esta Diócesis Mallorquina, porque con la elevación del Ilmo. Sr. Llompart al Episcopado ve acrecentarse el número de sus hijos esclarecidos. De todos son bien conocidas las múltiples y ricas dotes del futuro Prelado, sus virtudes sacerdotales, su inteligencia superior, su vasta ciencia y méritos nobilísimos, mas para que perdure la memoria de tan ilustre miembro de la Iglesia de Mallorca se consignan seguidamente los principales datos de su vida eclesiástica».

Aquí posa notes biogràfiques que nosaltres ja publicarem, ategint les següents dates.

«Desde que se halla nuevamente en esta Diócesis de Mallorca ha sido distinguido por nuestro Rvmo. Prelado en diversas ocasiones, nombrándose en 2 de Diciembre de 1916 Juez Sinodal, en 18 de Noviembre de 1917 miembro del Consejo de Vigilancia de la predicación sagrada y en el Seminario ha venido desempeñando las cátedras de Oratoria Sagrada y Teología Dogmática. Ocupóse siempre, además, en los ministerios de predicación, dirección de las almas y en otros de abnegación y celo sacerdotal, pudiendo probarse su alta dedicación y sabia prudencia.

Por D. Ignacio de Lecea

Habiendo tenido noticia de que iba a ser entregado a Don Ignacio de Lecea y Grijalba, ex-Juez de 1.ª instancia e instrucción de este partido, un mensaje de gratitud, extendido en artístico pergamo, que le dedican los señores Abogados, Secretarios Judiciales, Notarios, Procuradores, Médico forense y otras personas que ejercen sus respectivas funciones cerca de dicho Juzgado, hemos acudido a la comisión gestora de tal homenaje para que nos permitiera sacar la copia que, íntegramente y con especial satisfacción de nuestra parte, toda vez que participamos del común sentir de los firmantes, publicamos a continuación:

«Al dignísimo Juez de primera instancia e instrucción del partido de Inca, D. Ignacio de Lecea y Grijalba, al cesar en su cargo, que ha desempeñado por más de dos años.

Es un dictado de nuestra conciencia el que nos obliga, a todos los que de algún modo hemos colaborado en las augustas funciones que os fueron encomendadas, a confesar paladinamente que nunca con mayor solicitud, ni con mejor acierto, ni con superior alteza de miras, se han ejercido tales funciones en este Juzgado.

Por el honor que se nos alcanza de su dignificación, a que tanto habeis contribuido, y por las reiteradas muestras de consideración y aprecio con que nos habeis honrado, cumplimos hoy un deber de justa

correspondencia testimoniando en este pergamo, cuya tenaz resistencia a la acción destructora del tiempo es símbolo de nuestros deseos, el precio inestimable que concedemos a vuestra amistad, el acatamiento que rendimos a las preeminentes dotes de vuestra inteligencia, y más que todo la veneración que nos inspira vuestra rectitud acriollada, vuestra entereza de carácter y vuestra nobleza de sentimientos.

A partir de esta fecha, quedará interrumpido y quién sabe si para siempre terminando nuestro trato personal, nuestro cambio de impresiones; pero lo que no tendrá término ni sufrirá interrupción, mientras dure la vida, es la estimación que profesamos a tan buen amigo y el respeto que nos merece tan excelente funcionario.»

Inca 22 Diciembre de 1917.

Jaime Armengol—Pablo Ferrer—Miguel Amengual—Lorenzo Barceló—Miguel Puigadas—José Siquier—Francisco Castañer—Tomás Muntaner—Jaime Suau—Esteban Ribas—Gabriel Armengol—Bartolomé Simonet—Miguel Sampol—Pedro J. Serra—Jaime Vidal—Antonio Rosselló—Sebastián Amengual—Mariano Fuster—Lorenzo Nicolau—Antonio Rotger—Arnaldo Mir—Pedro Perelló—Mateo Lupuy—Miguel Rayó—Antonio Salas—Juan Truyol.

Reciba por todo ello el Sr. Lecea nuestra mas cumplida enhorabuena, y la expresión sincera de nuestros fervientes votos para que prosiga en su brillante carrera.

POR LA REDACCIÓN X

“NOSTRA PARLA,, a Mallorca

Diada de la llengua catalana

Aquesta setmana s'és constituïda definitivament la Junta de la secció mallorquina de «Nostra Parla» en la següent forma:

President: En Guillerm Colom Ferrà, de Soller.

Vice-President: En Joan Pons, Procurador.

Secretari: En Miquel Sureda i Planes, Metge.

Vocals: En Juan Ramis d'Ayreflor, En Miquel Durà d'Inca, N'Andreu Ferrer d'Artà, En Bartomeu Bosch, Prevere, i En Bartomeu Ferrà.

Escampats per tota Mallorca els qui formen la Junta treballaran units amb fervent entusiasme per l'enaltiment i expansió de la llengua pàtria estimadíssima.

Tot d'una d'estar constituida la Junta ha organysada la Diada de la Llengua que's celebrarà, si Deu ho vol, el pròxim diumenge, dia 20, a les dotze i mitja del matí, en el Saló del Círcol d'Obrers Catòlics de Ciutat.

La festa consistirà en la lectura de

poesies dels mestres Miquel Costa, Juan Alcover, i Maria-Antonia Salvà; l'elogi de la paraula d'En Maragall; un treball d'En Ruyra i un discurs d'En Guillerm Colom. «L'Orfeó Mallorquí cantarà cançons populars.

Carbes i Gavelles

El Blat argentí

Uns financers argentins desembarcats a Gorunya han manifestats que la colita debat de l'Argentina presenta immillorable apte i que les companyies de ferrocarrils estan disposades a rebre grans quantitats per a la caixanya d'exportació.

L'ambaixador d'Espanya han demandat autorització per exportar 300 mil tonelades, i H. il·landa 500 mil, oferint vaixells per a l'exportació.

Anglaterra es quedará el restant per valor de 20 milions de lliures esterlines.

També adquirirà manega exportable per valor de vuit milions pesos or.

Mancarà tinta d'imprenta?

L'estat greu de la premsa periòdica, degut l'escassetat de paper, és amenaçat d'un nou conflicte que tot fa preveure que no tardarà gaire a esclarir.

Es tracta de la possible manca de tinta d'imprimir.

Com ès sabut, la tinta d'imprenta i litografia es fabrica per mitjà del negre fum, i el negre fum s'extreu del quítrà. Doncs bè; la casa «Pidelasserra Fill» acaba d'avalar a la casa Lo i Feix — que proveeix de tinta a tota la premsa espanyola — la dificultat en que es troba de seguir proporcionant aquell ingredient.

La casa Pidelasserra adquiriria el quítrà necessari per a la obtenció del negre fum de les fàbriques de gas de Barcelona, les quals, per a seguir proporcionant fluid, han hagut de cremar als seus gasògens el coc i els seus residus mescia's amb quítrà.

D'aquí ve la impossibilitat de vendre aquesta maça i

En vista d'això que deixem anotat, la casa Pidelasserra va dirigir-se a les fàbriques del nord d'Espanya que destilen carbó d'huila per a produir coc metàl·lic, i que, per tant, produeixen molt quítrà; mes va trobar-se que les referides fàbriques tenien tota la seva producció contracada, i que no podien cedir per tant cap quantitat de lo que se'ls demanava.

Com pot veure's, l'assumpte és de gran importància i de notori interés públic, i és de desitjar que es trobi aviat una solució per a que el conflicte no es plantagi del tot i vingu a fer més greu el problema de la publicació de periòdics, llibres i d'altres imprentos.

Estampes del Cor de Jesús des de un metre fins a tamany tarjeta. Preus segons classes i mides.

Noves d'Inca

S'és renovada la mitat de la Junta Directiva del Círcol d'Obrers Catòlics, quedant constituïda amb aquesta forma:

President: D. Juan Pieras.—Vice-President: D. Miquel Esteva.—Bibliotecari: D Antoni Socias —Tesorier: D. Miquel Puigades—Vice-Tesorier: D. Marià Aguiló—Vocal: D Bartomeu Nicolau, D. Pere M. Balle, D. Josep Gonzales, i D. Bartomeu Ortella.—Secretari: D. Miquel Rayó.—Vice-Secretari: D. Jaume Estrany.

Ahir es va fer una crida d'orde del Sr. Governador i del Sr. Balle, ordenant que tots els qui tinguin subsistències de grans, farines, llegums, patates, olis i carbó, vagin a cercar una fulla a la Sala, que deurán omplir.

Els qui no ho facin fins dia 25 d'aquest mes, i focien trobats amb existències de tals aliments, aquests, es consideraran come contrabàndol.

Per segona vegada hem vista la representació del melodrama pastoril que ha donat la Congregació Mariana causar-nos una impressió boníssima.

La preparació d'aquesta obra suposa llargs mesos de treballs damunt infants que no tenen cap classe de formació artística; i er cert que no se pot demanar més d'ells tant per la part del cant com per la declamació. Estan d'enhorabona Mn Josep Aguiló, director de la música i el Germà Director del Col·legi del Sagrat Cor per la direcció escènica i declamativa.

La concurrencia era nombrosa i quedà satisfeta com e-hu manifestà en sos aplausos i elogis que feia de l'acte.

*

Anit donen an el teatre principal, per un estol de damiseles de la bona societat inquera, una funció dramàtica en benefici dels obrers d'Inca. Posaràn en escena *Quince días de Reinado*.

*

Demà diumenge, en el Círcol d'Obrers Catòlics, posen en escena un drama que ha d'agradar molt. Se titula *Com les olives* i té una finalidad ben moralizadora per posar de manifest les desgràcies que causa el joc.

*

Dijous, festivitat de Sant Antoni, es verificà en el carrer Major la bendició dels animals. No hi va haver molt de trui, a pesar que moltes fàbriques no treballaren, amb motiu de la diada.

*

Dimecres es fé el mercat d'Inca per donar lloc a la bendició del bestià el dia de Sant Antoni, resultant un mercat ben magret.

Un membre de la Junta de la «Propagadora Balear» ens ha manifestat que es possible que dins breu temps es vegin prescrits a tancar la fàbrica de gas, com ja han hagut de fer a Soller i a moltes fàbriques de grans capitals d'Espanya per falta de carbó. La Propagadora, juntament en la fàbrica de Ciutat, tenen de l'Agost ensa bestreita una grossa quantitat per l'import d'una remesa de carbó d'Astúries, que encara no és venguda ni saben quant vendrà.

Els qui mos servim d'aquest fluït ja podem veure com mos engi yam.

S'és encarregat del Jutjat del partit el Jutge propietari D. Marià de Càceres González, que, com ja diquerem, és cunyat del Registrador en quina família està alojat. Sia benvengut, entre nosaltres.

El Guardia Municipal D. Juan Rubert té en son poder un rellotge de butxaca que li va esser entregat per un atlet que'l trobá el dia de Sant Antoni.

El que deni les senyes del rellotge se li serà en regat.

Preus de nostre Mercat

Bessó	a 65'00	el quintal
Blat	a 25'50	la cordera
Xexa	a 26'0	id.
Sivada	a 13'50	id.
Id. fo-astera	a 00'00	id.
Ordi	a 17'00	id.
id. foraster	a 00'00	id.
Faves pera cuinar	a 26'00	id.
id. per desllià	a 25'00	id.
Blat de les lindes	a 27'00	id.
Monjetes de confit	a 45'00	id.
Id. B'anes	a 44'00	id.
Simons	a 34'00	id.
Fa ols	a 00'00	id.
Garrones	a 8'50	el quintal

LA PROPAGADORA BALEAR DE ALUMBRADO

A tenor de lo prevenido en el artículo decimo sexto de los Estatutos, el Consejo de Administración de esta sociedad, ha acordado celebrar la junta General Ordinaria el dia 31 de los corrientes a las 16, en su domicilio social en Inca, lo que se hace público para conocimiento de los señores accionistas, quienes para concurrir, han de haber depositado sus acciones en la caja social con veinte y cuatro horas de anticipación.

Inca 8 Enero de 1918.—El Presidente, Joaquín Gelabert — El Vocal-Secretario, Esteban Ribas.

Cires Venals

EN AQUESTA ADMINISTRACIÓ
INCA, MURTA, 5.

MES DE MARIA CASOLÀ Compost demunt un que n'ordenà un Pare de la companyia de Jesús per M. Durán=40 cts.

DEVOCIONARI LITÚRGIC, arreglat pel Rmt. D. Juan Quetglas i altres clergues—Encuadernat una peseta, en rústica 65 cts.

IN HOC SIGNO VINCES, Poemet Constantinià per D. Andreu Caimari, Seminarista.—Ptes. 1'50

CANÇÓ D'AHIR per D. Miquel Ferrà. (Publicacions de «La Revista» n° 10) Una peseta.

APLEC d'Himnes i Poesies del Puig d'Inca, del Santuari de Santa Magdalena i de la Creu de La Minyó, de distins autors, dotze composicions.—15 cts.

EJERCICIO DEVOTO para hacer la Hora Santa—10 cts.

ALMA EN VERSO por D. Santiago Vilella Crespo—2 pesetas.

DE LO QUE VI EN LA RUTA por D. José M. Tous y Maroto—2 pesetas.

DIAMANTONS replagats a l'agre de la Paganisa—Aplec I—(Es una fulla feta en forma de romans) 5 cts.

ESTAMPES de la Puríssima, de la Dolorosa, dels Cors de Jesús i Maria amb la coroneta d'or, i de la Sagrada Família —A 6 ptes el millar.

SANTS EVANGELIS traduïts en romans popular per D. Bartomeu Ferrà—50 cts.

CAMPERES. Poesies per D. Pere d'A. Mulet Una peseta.

FLOR DE CART. Contarella (1891-1999) per Mn. Salvador Galmés i Sanxo—Ptes 1'50.

PREPARACION para ingreso en la 2.ª Enseñanza. Nociones de Geografía sobre el Mapa por D. Juan Grau y Pujol—Nociones generales de conocimientos útiles por D. Pedro Riber—50 cts.

Are que som en temps

BLOCS DEL COR DE JESÚS en Castellá procedents de Bilbau.

BLOCS DEL COR DE JESÚS en català del «Foment de la Piedat Catalana.»

Calendari—Bloc català.

¿TENEIS SABAÑONES, SEDAS O PENELLONS?
usad el

Granol Grau

que es el remedio poderoso para Curar dicha enfermedad.

Se vende en todas las farmacias

Depósito general: Grau Farmacéutico—Plaza Mayor 21 y 22. INCA, (Mallorca), y en Palma, Centro Farmacéutico.

CLASSES DE PREPARACIÓ

pel

MAGISTERI

Informes: An aquesta Llibreria.

Tip. M. Durán.—Inca.